

הכנות אחרונות: גברת שאחריה לבוא
לכיבוש, שמלות ערב וחליפות כהות

אחת קיבל גם צו התייצבות לעתונות. הוא נשפט ל-20 ל"י קנס או ל-10 ימי מאסר. כשחזר מן השרות הלך למשרד ההוצאה לפועל של בית-המשפט, הסביר שהוא מחזיר סר עבודה ברגע זה, ביקש לאפשר לו לשי-לם את הקנס בתשלומים חודשיים. במקום לע-נות לבקשתו. אמר לו השוטף התורן: "יש לך 20 ל"י כאן? אם לא — מאסר." יצחק הנדהם ביקש ארכה של שעתים כדי לגסות ולהשיג את הכסף, אך גם בקשה זו נדחתה: "מאוחר מדי. בוא אתי." תן לי לפחות לטל-פון לאבי, התחנן הצעיר האומלל. "תוכל לע-שות זאת מבית הסוהר", היתה תשובתה של השוטף. "איך זה טלפון פריטי?"

לילות ארוכים. גסנר הוכנס למכונת אטירים מרושתת, הוסע בה במהירות שגער-נית לבית-הסוהר ביפו. הוא ביקש שנית לטלפן לאביו, אך לשוא.

מיד עם נעילת הדלת מאחוריו התקרב אליו וקן-התא, התעניין כמה קיבל ועל מה. גסנר התבייש, ספר כי נידון בסך הכל על עבירות תנועה. בחור, בו גרו בצוותא מסתגנים ער-ביים, אנשי השוק השחור, גנבי כיס ואנשי חבורת רצח בע"מ, נחשבה עבירה כזו כחריפה. בלילה גבר טיחוחו של הסיר העומד ב-מרכז החדר עד ללא נשוא. המצע שקיבל היה מורכב ממזרון קש דק ושתי שמיות. אך גם את סיכויי השינה האחרונים חיסלו 17 האפים הנורחים וגונחים בצוותא בחדר אחד והפרעושים השמנים שיצאו מקפלי הש-מיכות למלאכתם. "הלילות בבית-הסוהר", אמר יצחק אחר-כך, "הם ארוכים מאד, עוד יותר מהימים."

אחרי ארוחת הבוקר נכנס לתא מפקד בית-הסוהר, דב ספקטור, לביקורת שיגרתית. כי שראה את גסנר הסתמנה על פניו הפתעה. "אמר" שאל. "מאי פניך מוכרים לי? מאחד העיתונים?"

גסנר אישר, הוא שיתף פעולה עם מע-רכת העולם הזה בעריכת המשפט על הגו-ער, הופיע באחת התמונות בריפורטזיה על המשפט.

"יש לך תלונות?" שאל ספקטור. "עלי-הן אספר לא כאן", השיב גסנר. "אני רוצה רק להתקשר טלפנית עם אבי." שעה וחצי אחר כך נפרד גסנר מבית הסו-הר ומספקטור, שחיך אליו בלבביות, הביע את תקוותו להתראות בהזדמנות נעימה יו-תר. הוא יצא מבית-הסוהר כשהוא חכם יו-תר משוכנע.

ראש הממשלה, נמסר בעת ובעונה אחת ל-מכונים עליו ולמשטרה, שפתחה בתקירה. 48 שעות לאחר ההתייעצות הודיעה ה-משטרה בחוות נצחון לראש-הממשלה כי בידיה כל הפרטים על המקרה. הנצחון הפך לאכזבה, כאשר השיב בי. גיי. שהכל ידוע לו, פקד להפסיק את החקירה ולחכות להוראות נוספות.

כונתו המשווערת של העיכוב: לאפשר לבר-גוריון להתייעץ עם חיים כהן, היועץ ה-משפטי, הנמצא כרגע בחוץ-לארץ (העולם הזה 830), לחפש יחד אתו דרך חוקית לחי-סול הפרשה מבלי להסתכן בפירסום המיס-מכים. ייתכן שיהיה הכרח בחוקת-חרום נו-ספת לגבי העיתונות, וחוקת-חרום הן מק-צוע המיוחד של כהן.

ים

רוב מכריע

כשהוריו מנהיגי מרד הימאים הגדול את דגלם מן התורן וחתמו על תנאי-הכניעה של מפא"י, ידעו כי הקרב המכריע על עתיד הימאות נסתיים בכשלונו. אולם בסתר לבם קיוו שיהיה זה כשלון זמני — רגש-החופש הטבעי של ימאי יתפרץ שוב, והוא ייצור איגוד-ימאים עצמאי חדש. אולם גם מנהיגי ההסתדרות הכירו בסכנה, אחוז באמצעים. הם החזירו את מנהיגי ה-שביתה לעבודה, אחרי תקופת-עונש מסו-ימת, אולם יחד אתם נשארו על הים רוב ה"מתנדבים", מפירי השביתה של מפא"י. ה-תגברות של ימאים חדשים, שורמה משך השנה וחצי אל הים, סוננה היטב. זכות קדימה ניתנה לצעירים שנשארו פתקאות של התיקי מפלגה, לאמור: "מוכ"ז הוא בעל דעות מהימנות", או "מוכ"ז הוא בחדר משלנו. אפשר לסמוך עליו."

כדי מפלגות. הקיץ נראה למנהיגי ההס-תדרות שהמצב בטוח, וכי אפשר לערוך, סוף סוף, את הבחירות לועד האגודה. שלא כמו בכל שאר האגודות, לא נערכו הבחירות לפי רשימות מפלגתיות, כי הימאים מואסים

ריבה התערוכה חיים חדשים לבנין, תשאר אחריה השקעות רבות שתשארנה רכוש הבנין. כתי יושלם הבנין עצמו? היריה עזר השבוע, כחולמני: "מי יודע, אולי בעוד חמש אולי בעוד שבע שנים..."

ממשלה

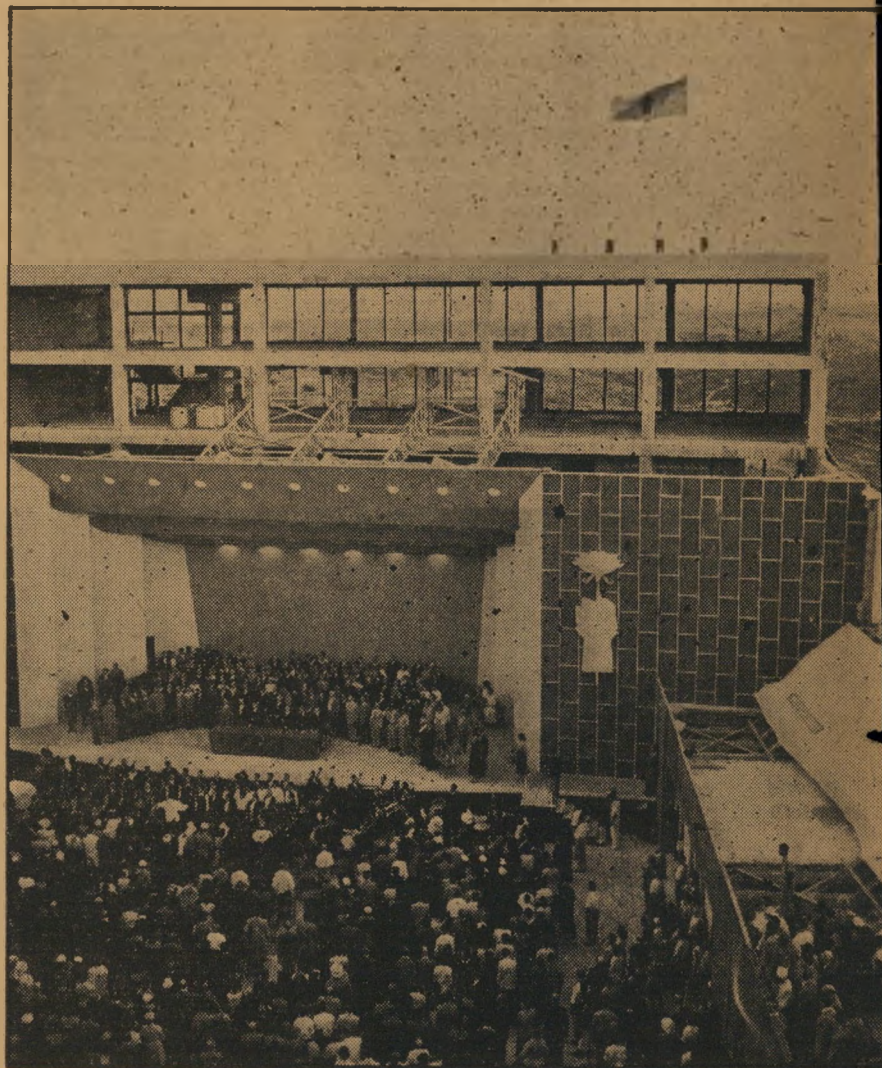
דרושה: חוקת חרום

בי. גיי. שכילה את חופשתו בכתיבת מא-ברים, ספר על תולדות מלחמת השיחרור ו-טיפול בענייני מפלגתו, הופתע מאד שעה שהופיעו ליד פתח ביתו כשדרות הקרן ה-קיימת בתל-אביב שני פקידים, בלתי-מוכרים לו אישית, דרשו מיד ראיון מיוחד. הם היו בטוחים שכאשר ישמע ראש הממשלה את אשר בפיהם, לא יכעס כלל על ההטרדה.

בטחונם לא היה מופרז, למרות שהדברים אשר בפיהם היו מאד בלתי נעימים: מאחת המחלקות במשרד ראש-הממשלה נעלמן בי-אורח מסתורי ביותר מסמכים מדיניים, בעלי חשיבות היסטורית העלולים, אם יפורסמו, לשפוך אור חדש על כמה וכמה דברים ש-התרחשו במדינה בשנים האחרונות.

"לחקור, לאסור ולשפוט" הפקידים התנצלו: הם לא היו מטריחים את בי. גיי. בכבודו ובעצמו בעניין פעוט כזה, אילמלי היו כמה פקידים גבוהים המקורבים לראש הממשלה, וכן אחד העיתונאים החשובים במ-דינה, חשודים כמעורבים בפרשה זו. בר-גוריון לא היסס, הועיק אליו מיד את ממלא מקומו כשר-הבטחון, פנחס לבון, וכן כמה חוקרים מומחים ממנגנון-החושך. בל-טו בהערס: נציגי משטרת ישראל, שעל כושר חקירתם ממעט, כנראה, בי. גיי. לסי-מוך.

היועצים שיככו את התלהבותו של ראש הממשלה, שהופתע במיוחד מן העובדה כי אחד המעורבים בפרשה הוא עורך עתון, אתו ניהל פליט ממושך, בתקופה לרסנו. על דרישתו של בי. גיי. לחקור, לאסור ולשפוט מיד, השיבו בהסברה שהמסמכים נמצאים בידי זרים וכל פעולה עולה לגרום

טכס הפתיחה: דיג התערוכה על גג הבנין
להסוואה: 200 אסף ל"י

* מלבד נמרוד אשל, אליל השביתה, שהצ-טרף למפלגת טנה, עובד כפועל חקלאי בי-משקלה, ומקס גלזר, שיצא את הארץ כמפקד ישראלה.

דרכי אדם

לילה בבית הסוהר

כשקיבל יצחק גסנר (23) הזמנה לבית-המשפט, על נהיגת מכונית כשתעודותיו אינן כסידרן, לא הצטער ביותר על שהמשפט ייערך שלא בפניו, משום שבעת ובעונה

* הפתק הכיל את שמות כל המועמדים, ועל הבוחר היה לסמן את אותם השמות ש-הוא מצביע בעדם.